

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Ἐπειδὴ τὶς ἡμέρας αὐτὰς πάλι ὁ Πανσλαβισμὸς φλυαρεῖ περὶ Θράκης, τῆς ὁποίας μᾶς ἀφῆκαν ἕνα μικρὸν τεμάχιο, ὅπου συσπειρωθήκαμε ὅλοι οἱ Θράκες, καὶ ἐμφανίζονται ὡς παμπάλαιοι κάτοικοι τῆς χώρας οἱ Σλαῦοι, τοὺς δίδουμε τὸ κατωτέρω ἄρθρον πρὸς ἀπάντησιν ἐκ μέρους τῆς «Ἐταιρείας Θρακικῶν Μελετῶν».

1. Ἡ Θράκη ἀνήχθη εἰς τάξιν θέματος ἀφοῦ οἱ Βούλγαροι πέρασαν τὸν Ἰστρο στὰ 678—679 ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Κων. τοῦ Παυωνάτου (668—685). Ὅταν ὁμοῦ ἐπεξετάθη τὸ νεοπαγὲς πρῶτον τῶν Βουλγάρων βασιλεῖο (679—1019) στὶς ἐκείθεν τοῦ Αἴμου ἐπαρχίαι ὡς τὸν Ἰστρο, τὰ θρία τῆς αὐτοκρατορίας μετετέθησαν στὸν Αἴμο καὶ ἡ Θράκη ὠρίζετο πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τὸν Αἴμο πρὸς δυσμὰς ἀπὸ τὴν Ροδόπη καὶ τὸ Νέστο, πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ τὸν Αἴμο. Εὐξείνο πόντον καὶ πρὸς νότον ἀπὸ τὴν Προποντίδα, τὸν Ἑλλήσποντον καὶ τὸ Αἴμα, ὅλη εἶχε τὴν ἀρκούντων πρὸς τὸν Ἰστρο καὶ τὸν Αἴμα ἑπὶ τὸν γεωγραφικὸν ἰσχυρισμὸν ἰσχυρισμὸν Κλαυδίου ὄρια. (Περὶ Πτελεμαῖος).

2. Στὴ χώρα αὐτὴ ἀπὸ τὴν Ροδόπη καὶ ἀκόμα δημοκρατία ἐγκαθίσταται κατὰ μῆκος τῆς μεθορίου γεωργῶν στρατιῶτες ἢ μέτοικοι ἀπὸ ἀνοπτάκτους καὶ ὑποπτους λαοὺς, ποὺ προικίζονταν μὲ γῆ ὑπὸ τὸν ὄρο τῆς στρατευσέως των. Οὕτω δημιουργήθηκαν οἱ ὄροφύλακες (milites limitares). Αὐτὸ τὸ καθιερωθὲν ἔθος ἀκολοῦθησαν (Pauly Bissona I σ. 73 ἔ. 1934) καὶ οἱ Αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου, ποὺ ἀπὸ τὸν ὄρο αἰῶνα ἦδη, ἄρχισαν νὰ μετοικίζουσαν καθ' ὅλη τὴ μεθόριον πρὸς τὴν Βουλγαρία ἀπὸ τὴ Φιλιπούπολη ὡς τὴν Ἀγχιάλο συμπαγεῖς πληθυσμοὺς πολεμοχαρεῖς ἀπ' ὅλη τὴν αὐτοκρατορία γιὰ τὴν συμπόκνωσιν τοῦ ἀραιωμένου πληθυσμοῦ. Πρῶτος τῶκαμε ὁ Κων. Ε' ὁ Κοπρώνυμος στὰ 758. Τῶκαμε κι' ὁ Λέων ὁ Δ' ὁ Χάζαρος, ποὺ ἀποίκισε τοὺς μονοφυσίτες Σύρους, τῶκαμε ὁ Νικηφόρος (802—811) καὶ τελευταῖα ὁ Ἰ. Τιμισκῆς (871) φέρνοντας Μανιχαίους ἀπὸ τὴ Συρία. (Ἄννα Κομνηνὴ Ἄλεξ. ΧΙγ. 8. Ζωναρᾶς ΧγII—II—Κεδρηνός, II Γλυκᾶς Ιγ, 15).

3. Παρ' ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα καὶ παρ' ὅλο τὸ χτίσιμο φρουρίων παραμεθορίων ἅ. χ. Σερδικῆς, Φιλιπούπολεως, Βερροίας, Μακελλῶν, Ἀγχιάλου, Μεσημβρίας, Δεβελτοῦ κλπ., παρ' ὅλους τοὺς ἀδιαιπτοὺς τῆς αὐτοκρατορίας πολέμους κατὰ τῶν Βουλγάρων οὔτε οἱ ἐπιδρομὲς στὴ Θράκη ἀναχαιτίσθησαν, οὔτε ἡ προέκτασις τῆς κυριαρχίας τους προλήφθηκε ποὺ τὴν ὑποβοηθοῦσε ἡ προγενέστερη ἐγκατάστασις Σλαβικῶν φυλῶν ἀπὸ τὴ Μοισία.

4. Μετὰ τὴν πανωλεθρία τοῦ Βυζαντιακοῦ στρατοῦ καὶ τὸ θάνατον τοῦ γενναίου αὐτοκράτορα Νικηφόρου στὶς δόδους τοῦ Αἴμου ἐπὶ Μ. Ραγκοβέ (811—813) οἱ Βούλγαροι ἐπανέλαβαν τὶς ἐπιδρομὰς τους στὴ Θράκη. Τότε ὁ Κροῦμος «κατίσχυσε Θράκης καὶ Μακεδονίας» καὶ κατέλαβε πολλὰ ὄχρωμάτα καὶ τὴν Φιλιπούπολη. (Θεοφάνης Χρονολογία 722).

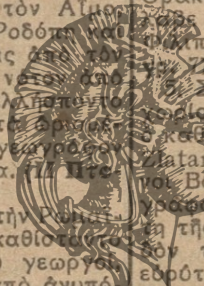
5. Αὐτὸ τὸ γεγονός κι' οὗτὸ τὸ ἔργο τοῦ Θεοφάνους στηριζόμενος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν τῆς Βουλγαρίας (Zlatarsky καὶ Ζαφειρίου ἀρχαῖοι Βούλγαροι ἱστορικοὶ καὶ γεωγραφοὶ σχημάτισε τὸν ἱστορικὸν χάρτην τῆς Βουλγαρίας ὀλοκλήρου σχετικῶς πρὸς τὸν ἑνάτου αἰῶνος (803—888) ἐκρύτατον, παίρνοντας μὲσα καὶ τὴν Φιλιπούπολη καὶ τὴν Ἀδριανούπολη. (Zlatarsky, Geschichte der Bulgarien τῶν ἐτῶν 679—1396 Leipzig 1918).

6. Οἱ μνημονευόμενοι αὐτοὶ ὄροφύλακες δὲν κινήθησαν ὅτε καὶ κατέλειπαν τὶς γαῖες τους καὶ τᾶλλα τους ἀγαθὰ, διότι δὲν εἶχαν ποὺ νὰ καταφύγουν. Ἀλλὰ καὶ ἡ καταληφθεῖσα χώρα ἀπὸ τὸν Κροῦμον μετ' ὀλίγον ἀνακτήθηκε ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς. Οἱ Βούλγαροι ἠττήθησαν στὴ Μεσημβρία, ὅπου τὸ Βουνὸν Λέοντος ἀπὸ Λέοντα τὸν Ε'. Ὁ Κροῦμος πέθανε καὶ ὁ διαδοχὸς του Ὁμορτᾶγ (814—831) εἰρήνευσε πρὸς τὴν αὐτοκρατορία. (Ζωναρᾶς Χγ, 14—Κεδρηνός II, 86).

Πρῶτος ὄρος τῆς τριακονταετοῦς συνθήκης ἦταν ἡ ὄροθεσία μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ αὐτοκρατορίας.

Κατ' αὐτὴν ἐξεχωρεῖτο στοὺς Βουλγάρους τὸ λεκανοπέδιον τοῦ (Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

21/1/51
 ΑΚΑΔΗΜΙΑ
 ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΩΣ
 ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)
Τόντζου ἀπὸ Δεβελίου τοῦ ἀνατολικοῦ ὡς
μέχρι Κωσταντίας (Τόρναβο Σεϊ-
έ.) καὶ Μαρούλειβαν (Ούζουν-
τζόβας) νοτιοδυτικὰ πρὸς τὸν Ἐ-
βρο καὶ ὡς τὸ Ἀνθαίμιο, Ἡ Βερόη
ἔμενε στοὺς Βυζαντινούς. Ὑπάρχει
καὶ ἐπιγραφή τοῦ γιγνόντος αὐτοῦ
τριμῆνη καὶ σπασμένη πρὸς περιέχει
δυσὸ ἀπὸ τῶν 4 ὄρων (Βλ. Ἀρ-
χεῖον Θράκης τομ. 8ος σ. 72-73) πρὸς
ὃ Ζλατορσκ ἀποφεύγει νὰ συν-
πλήρωσι γὰρ νὰ μὴ παραμείνη ἡ Φιλιπ-
πούπολις ἔξω τῆς γραμμῆς τῶν ὀ-
ρίων πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Οἱ
Βυζαντινοὶ ὁμοῦς πρὶν ἢ λίξη ἡ συν-
θήκη ἀνακατέλαβαν τὴν παλαιὰ με-
θόριον ὡς τὸν Αἴμο καὶ οὐτοπροαι-
ρέτως κατόπιν παρεχώρησαν ἡ αὐ-
τοκράτειρα Θεοδώρα (842-846) ὀρι-
στικὰ τὴν πρὸς νότον τῆς Σιδηρῆς
μέχρι Δεβελίου χώραν στοὺς Βουλ-
γάρους. Οἱ Βούλγαροι τὴν ἀνόμα-
σαν Ζαγοράν. (Ζωναρῆς ΧVI 8 σ.
422 τομ. III).

7. Σ' αὐτῇ τῇ γραμμῇ πάνω χα-
ράχθηκε ἡ λεγομένη μεγάλη τάφος
ἢ σοῦδα, (Κεδρηνός II, 372) πρὸς εἶ-
ναι σήμερα γνωστὴ μετ' ὄνομα Ἐρ-
κεσία (τάφος) καὶ πρὸς ἔχει κα-
νεῖς νὰ τὴν παρακαλεῖται 100-
110 χιλιάμ. ὡς ἡ ἀπόστασις τοῦ
γεωγρ. χόρτου. (Βλ. Ἐπιτομικὸν
Χάρτην Δανίας σ. 10).

Ἡ τάφος ἔστιν ἐπιπέδον πεδία-
τα κατασκευασθέντα ἀπὸ ἀνα-
ταν ἀλῆνα. Ἡ Σοῦδα ἔστιν ἐπιπέ-
δον ἔστιν Ἐλληνικῆς κατασκευῆς ἀπο-
κτενὸς Βυζαντινῆς καὶ ἀπὸ τῆς Ἐ-
πιτομῆς τῆς Ἐλληνικῆς ἀπὸ τῆς φι-
λοδοξίας ν' ἀνακαταστήσῃ τὸν
αὐτοκράτορα. Ἡ ἀπόστασις
τοῦ ἀπεφθασίου ἀπὸ τῆς τῆς Βυ-
ζαντίας καὶ νὰ περὶ τὸ ἀπὸ τοῦ
βλαῖος. Ἐκαὶ ἐπαναληφθέντες ἐπι-
ορομῆς στὴ Θράκη καὶ ἀστρέφοντας
κι' ἐρημώοντας τὴν χώραν. Διὸ
φορὸς νίκησε τὰ αὐτοκρατορικά
στρατεύματα; στὸ Βουλγορόφυγον
(895) καὶ τὴν Ἀγγιόλο (917) καὶ κυ-
ριεψῆς κι' αὐτὴ τὴν Ἀδριανούπολιν.
(Χρονογράφος Βυζαντινός: Κεδρη-
νός II 253 Γεώργ. Μενάχης σ. 255,
Λέων Διάκωνες 124, Λέων Γραμμα-
τικὸς σ. 295. Περφυρογέννητος I
κεφ. 32 Ζωναρῆς ΧVI, 16).

8. Ἄλλ' αὐτῇ ἡ κατόληψις δὲν ἦ-
ταν κυριαρχία ἐπὶ τῆς Θράκης, καὶ
κακῶς οἱ Βούλγαροι σύγχρονοι ἱστο-
ρικοὶ τὴν χαρακτηρίζουν τέτοια, ἀλλ'
ἐπιδρομὴ ἐχθρική, ἀφοῦ ἡ χώρα κα-
τεστράφηκε ἀπὸ τῶν ἰδίους ὡς
ἐχθρική.

1. Ἡ τάφος ἀρχίζει ἀπὸ τὴν λίμνη
Μάνδρα χωρίον Πιακισλή (ἱερεῖα Δε-
βελίου) διευθύνεται δυσμικὰ μέχρι τοῦ
Ρουσόκαστρον κι' ἀπὸ κει νοτιοδυτι-
κὰ πρὸς τὸν ποταμὸν Τούντζο. Ἀπὸ
τὸν ποταμὸν τοῦτο σιτὴν ἴδια διεύθυν-
ση προχωρῆ μέσσω ἀπὸ ἀδενδρες πεδιά-
δες καλλινογήμενες, ἀφίνει τοὺς Μη-
λεῶνες νότια καὶ φθάνει ὡς τὸν Ἐ-
βρο στὴ συμβολῇ Σαλού-δερά ὅχι πολὺ
μακρὰ τοῦ Τυρνόβου-Σεϊμέν. Ἐχει
πλάτος καὶ βάθος 5 βήματα καὶ ὕψος
ἀνθρώπου καβαλλάρη, πρὸς ἔχει νὰ
κρυφτῇ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ